

316

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 17 czerwca 1960 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. X Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 17 czerwca 1960 r., złożony został Sekretarzowi Generalnemu Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej dnia 29 kwietnia 1966 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji. W stosunku do Polski konwencja nabiera mocy obowiązującej dnia 29 lipca 1966 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty przyjęcia powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 26 maja 1965 r.:

Haiti	dnia 17 marca 1961 r.
Norwegia	dnia 23 sierpnia 1961 r.
Francja	dnia 16 października 1961 r.
Republika Wietnamu	dnia 8 stycznia 1962 r.
Ghana	dnia 22 marca 1962 r.
Peru	dnia 25 lipca 1962 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 2 sierpnia 1962 r.
Republika Maltaska	dnia 13 września 1962 r.
Maroko	dnia 28 listopada 1962 r.
Hiszpania	dnia 22 stycznia 1963 r.
Grecja	dnia 13 lutego 1963 r.
Japonia	dnia 23 kwietnia 1963 r.
Tunezja	dnia 20 maja 1963 r.
Kuba	dnia 22 sierpnia 1963 r.
Paragwaj	dnia 11 września 1963 r.
Algieria	dnia 20 stycznia 1964 r.
Liberia	dnia 26 maja 1964 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północ- nej Irlandii	dnia 11 czerwca 1964 r.

z następującym oświadczeniem:

„przyjmując w całej rozciągłości postanowienia rozdziału VIII Prawideł, Rząd brytyjski oświadcza, że w celu ich realizacji będą wydawane akty ustawodawcze, gdy okaże się to konieczne, a do tego czasu będzie się postępować zgodnie z rozdziałem VIII w stosunku do każdego obcego statku jądrowego”.

Holandia	dnia 16 października 1964 r.
Dania	dnia 1 grudnia 1964 r.
Islandia	dnia 11 grudnia 1964 r.

Jugosławia	dnia 23 lutego 1965 r.
Arabia Saudyjska	dnia 3 maja 1965 r.
Finlandia	dnia 11 maja 1965 r.
Kuwejt	dnia 14 maja 1965 r.
Republika Korei	dnia 21 maja 1965 r.
Niemiecka Republika Federalna	dnia 25 maja 1965 r.
Kanada	dnia 26 maja 1965 r.
Burma	dnia 12 lipca 1965 r.
Cypr	dnia 26 lipca 1965 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 27 lipca 1965 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 4 sierpnia 1965 r.
Filipiny	dnia 11 sierpnia 1965 r.
Malajzja	dnia 16 sierpnia 1965 r.
Izrael	dnia 5 października 1965 r.
Panama	dnia 12 października 1965 r.
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 2 listopada 1965 r.
Nigeria	dnia 30 listopada 1965 r.
Szwecja	dnia 23 grudnia 1965 r.
Szwajcaria	dnia 12 stycznia 1966 r.
Belgia	dnia 10 lutego 1966 r.
Nowa Zelandia	dnia 14 lutego 1966 r.
Pakistan	dnia 24 lutego 1966 r.

z następującym oświadczeniem:

- że, dla poddania przeglądowi wszystkich statków towarowych zarejestrowanych w Pakistanie i będących w użyciu, w celu wystawienia im na podstawie konwencji Certyfikatu bezpieczeństwa statku towarowego, potrzebny będzie okres trzech lat od daty wejścia w życie konwencji,
- że, przyjmując w całej rozciągłości postanowienia rozdziału VIII Prawideł, Pakistan będzie wydawał, w celu ich realizacji, akty ustawodawcze, gdy okaże się to konieczne, a do tego czasu będzie postępować zgodnie z rozdziałem VIII w stosunku do każdego obcego statku jądrowego.

India	dnia 28 lutego 1966 r.
Liban	dnia 27 kwietnia 1966 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

317

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1966 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy wykonujących opiekę nad zdrowiem pracowników rolnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 35, poz. 154 i z 1959 r. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Lekarzom zatrudnionym w wymiarze pełnego etatu w przykładowych ośrodkach zdrowia lub punktach zdrowia lekarskich, zorganizowanych przy rolnych zakładach pracy położonych na terenie gromad, może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie kwartalne z funduszków ubezpie-

czeń społecznych. Wynagrodzenie przyznaje się w wypadku, gdy lekarz niezależnie od zadań przewidzianych dla ośrodków zdrowia zapewniających opiekę ogółowi ludności wykonuje ponadto obowiązki w zakresie:

- 1) podnoszenia stanu higieniczno-sanitarnego rolnych zakładów pracy,
- 2) poprawy ogólnego stanu zdrowia pracowników,
- 3) zapewnienia pracownikom szczególnych form opieki profilaktycznej uzasadnionej warunkami pracy pracowników rolnych oraz opieki profilaktycznej członkom ich rodzin,
- 4) zwalczania nieuzasadnionej absencji chorobowej.

2. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego może wynosić od 1.500 zł do 6.000 zł.

3. Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca z dołu po upływie kwartału właściwy ze względu na miejsce pracy lekarza oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 2. 1. Prawo do dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego (§ 1) przyznaje się na czas oznaczony, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego.

2. Prawo do dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego powinno być cofnięte lub wysokość wynagrodzenia powinna być obniżona w granicach od 30% do 60% na okres jednego kwartału lub do końca roku kalendarzowego, jeżeli lekarz nie wykonuje należycie obowiązków określonych w § 1 ust. 1.

3. O przyznaniu dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego i ustaleniu jego wysokości, a także o jego cofnięciu lub obniżeniu decyduje kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia ustala się przy uwzględnieniu efektywności wykonywania zadań określonych w ust. 1 oraz liczby osób, nad którymi lekarz sprawuje opiekę. Cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego następuje na wniosek:

- 1) kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej,

- 2) właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 3) kierownika rolnego zakładu pracy lub rady zakładowej po wyrażeniu zgody przez jednostkę nadrzędną nad danym zakładem pracy.

§ 3. 1. W razie przekroczenia kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe zakład pracy przesyła właściwemu oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz z kwartalnym sprawozdaniem o realizacji wydatków na zasiłki chorobowe wnioszek o wypłacenie, obniżenie lub cofnięcie lekarzowi dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego wraz ze swą opinią o przyczynach przekroczenia limitu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powoduje wstrzymanie wypłaty dodatkowego wynagrodzenia za dany kwartał do czasu rozpatrzenia wniosku. Wniosek powinien być rozpatrzony nie później niż w ciągu miesiąca od jego złożenia.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi okoliczności, w których zakład pracy jest zwolniony od obowiązku przesłania wniosku o obniżenie lub cofnięcie dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego.

§ 4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, Centralną Radą Związków Zawodowych oraz Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych szczególne przepisy określające:

- 1) warunki zatrudnienia lekarzy, które uzasadniają przyznawanie prawa do dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego,
- 2) zadania lekarzy w zakresie określonym w § 1 ust. 1,
- 3) zasady ustalania wysokości dodatkowego wynagrodzenia kwartalnego,
- 4) tryb przyznawania, cofania i obniżania dodatkowego wynagrodzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

318

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1966 r.

w sprawie utworzenia niektórych miast.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zalicza się do miast:

- 1) w województwie gdańskim:
osiedle Reda w powiecie wejherowskim;
- 2) w województwie katowickim:
osiedla: Klimontów, Porąbka, Zagórze w powiecie będzińskim;
osiedle Blachownia w powiecie częstochowskim,
osiedle Chwałowice w powiecie rybnickim,
osiedle Strzybnica w powiecie tarnogórskim,
osiedla: Imielin, Kostuchna i Murcki w powiecie tyskim,
osiedle Łazy w powiecie zawierciańskim;
- 3) w województwie kieleckim:
osiedle Stąporków w powiecie koneckim;
- 4) w województwie koszalińskim:
osiedle Kępica w powiecie miasteczkim;

- 5) w województwie opolskim:
osiedle Gogolin w powiecie krapkowickim,
osiedle Kuźnia Raciborska w powiecie raciborskim;
- 6) w województwie rzeszowskim:
osiedle Jedlicze w powiecie krośnieńskim;
- 7) w województwie warszawskim:
osiedle Ożarów-Franciszków w powiecie przuskowskim;
nazwę miasta ustala się na Ożarów Mazowiecki;
osiedle Chodaków w powiecie sochaczewskim,
osiedla: Marki, Tuszcz i Ząbki w powiecie wołomińskim;
- 8) w województwie wrocławskim:
osiedle Stronie Śląskie w powiecie bystrzyckim,
osiedle Piechowice w powiecie jeleniogórskim,
osiedle Szupiec w powiecie noworudzkim,
osiedle Jedlina-Zdrój w powiecie wałbrzyskim;
- 9) w województwie zielonogórskim:
osiedle Goźdnica w powiecie żagańskim.